

Warszawa, dnia 30.07.2013 r.

PG IV Pc/PG 509/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpiętno dn. 31.07.2013r.

nr. 3751 podpis. MPięc

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

p. J. Giderek
1.08.13
688E
JL

dot.: BPS/043-35-1508-PG/13

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie Panów Senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka, Marka Martynowskiego, Jana Marii Jackowskiego, Krzysztofa Słonia, Henryka Górskiego, Wojciecha Skurkiewicza, Waldemara Kraski, Roberta Mamątowa i Przemysława Błaszczyka złożone podczas 35. posiedzenia Senatu RP w dniu 20 czerwca 2013 roku, dotyczące wniosku o zbadanie sprawy o sygn. I C GG 10/10 Sądu Okręgowego w Koninie, który postanowieniem z dnia 27 listopada 2012 roku ustanowił zabezpieczenie polegające na ograniczeniu prawa własności i zezwoleniu kopalni Węgla Brunatnego „Konin” S.A. na wejście na nieruchomość rolną stanowiącą własność pozwanego Jana K [redacted] - uprzejmie informuję, co następuje.

W Departamencie Postępowania Sądowego przeprowadzono analizę akt postępowania w aspekcie przysługujących Prokuratorowi Generalnemu uprawnień do wniesienia nadzwyczajnych środków zaskarżenia. W postępowaniu cywilnym do działań, do których legitymowany jest Prokurator Generalny zastosowanie mają bowiem przepisy art. 398¹ Kodeksu postępowania cywilnego i następne, dotyczące skargi kasacyjnej oraz przepisy art. 424¹ Kodeksu postępowania cywilnego i następne, dotyczące skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 14 lutego 2013 roku, sygn. I ACz 266/13 oddalające zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 27 listopada 2012 roku o udzieleniu zabezpieczenia – nie należy jednak do kategorii orzeczeń, od których przysługują nadzwyczajne środki zaskarżenia.

Kontrola instancyjna wydanego postanowienia o zabezpieczeniu została natomiast przeprowadzona przez Sąd drugiej instancji, który rozpoznał wniesione zażalenie. Sąd Odwoławczy uzasadnił prawidłowość wydanego orzeczenia uregulowaniem dodanego w wyniku nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego z dnia 16 września 2011 r. (Dz. U. Nr 233, poz. 1381), w art. 755 nowego § 2¹, który stanowi, że art. 731 kodeksu (stanowiącego, że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia) nie stosuje się, jeżeli zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionych skutków, co ma miejsce w omawianej sprawie.

Prokurator Generalny wydane w sprawach cywilnych orzeczenia sądowe może kwestionować tylko wykorzystując pozostające w jego dyspozycji środki prawne. Nie jest natomiast procesowo legitymowany do przedstawiania opinii o orzeczeniach, które są prawomocne i nie przysługują od nich środki odwoławcze, również o charakterze nadzwyczajnym.

Odwołując się do art. 365 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego wskazać również należy, że orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach przewidzianych w ustawie także inne osoby.

Należy również podkreślić, że pozwany w toku postępowania reprezentowany jest przez profesjonalnego pełnomocnika.

Nadmieniam, jednocześnie, iż kopia oświadczenia Panów Senatorów została przekazana zgodnie z właściwością Prokuratorowi Okręgowemu w Koninie w celu rozważenia, czy zachodzą przesłanki ustawowe (art. 7 i art. 60 § 1 k.p.c.) oraz regulaminowe (§ 366 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury – Dz. U. Nr 49, poz. 296) do zgłoszenia udziału przez prokuratora w postępowaniu sądowym w wyżej wymienionej sprawie.

O zajęтым stanowisku w przedmiocie wstąpienia prokuratora do wspomnianego postępowania sądowego zostanie Pan Marszałek powiadomiony przeze mnie odrębnym pismem.

Informuję również, że kopię oświadczenia Senatorów RP przekazano do Biura Spraw Konstytucyjnych Prokuratury Generalnej, w zakresie ewentualnego podjęcia czynności zmierzających do oceny, czy tryb zajmowania nieruchomości rolnych na rzecz kopalni w drodze tzw. ograniczania prawa własności, będącego w rzeczywistości trwałym pozbawieniem rolnika własności, jest zgodny z Konstytucją.

Pozostałe podnoszone w oświadczeniu kwestie, a mianowicie dotyczące pozbawienia żony pozwanego renty chorobowej oraz obciążenia zobowiązaniem podatkowym z tytułu podatku rolnego nie należą do kompetencji Prokuratora Generalnego.

Roszczenia z tytułu świadczeń ubezpieczeniowych – w przypadku niekorzystnych decyzji organów rentowych – zastrzeżone są do drogi postępowania sądowego przed sądem powszechnym (art. 36 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników - tekst jednolity: Dz. U. 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.).

Natomiast organem podatkowym w sprawach podatku rolnego jest - stosownie do treści art. 6a ust. 4a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. 2006 r. Nr 136, poz. 969 ze zm.) - wójt (burmistrz, prezydent miasta), od którego decyzji przysługuje odwołanie do właściwego Samorządowego Kolegium Odwoławczego (art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych - tekst jednolity: Dz. U. 2001 r. Nr 79, poz. 856 ze zm.) oraz droga sądowoadministracyjna (art. 3 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tekst jedn.: Dz. U. 2012 r., poz. 270 ze zm.).

Z miejscem

A. S. M.

Andrzej Seremet